

SVATOMOŘICKÝ ZPRAVODAJ

Ročník XXIV. Číslo 20 14.5.2017

Ať spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství. (Ž 33)

NEDĚLNÍ EVANGELIUM (Jan 14,1-12)

Ježíš řekl svým učedníkům: „Ať se vaše srdce nechvěje! Věřte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků. Kdyby nebylo, řekl bych vám to. Odcházím vám připravit místo. A když odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu si vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já. Cestu, kam já jdu, znáte.“ Tomáš mu řekl: „Pane, nevíme, kam jdeš. Jak můžeme znát cestu?“ Ježíš mu odpověděl: „Já jsem cesta, pravda a život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce. Nyní ho už znáte a viděli jste ho.“ Filip mu řekl: „Pane, ukaž nám Otce - a to nám stačí.“ Ježíš mu odpověděl: „Filipe, tak dlouho jsem s vámi, a neznáš mě? Kdo viděl mne, viděl Otce. Jak můžeš říci: ‘Ukaž nám Otce’? Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která k vám mluvím, nemluvím sám ze sebe; to Otec, který ve mně přebývá, koná své skutky. Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně. Když nevěříte, věřte aspoň pro ty skutky. Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, i ten bude konat skutky, které já konám, ba ještě větší bude konat, protože já odcházím k Otci.“

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ:

„Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ Věta, která křesťanského triumfalistu potěší, naopak postmoderního člověka, zvyklého na svobodnou (a často opakovanou) volbu té konečně *správné* životní cesty, poněkud znervózní. Můžeme tím vsutku říci, že jen my, křesťané a nejlépe katolíci *jako takoví* jsme na té pravé cestě, vstříc pravdě a věčnému životu? Než rychle odpovíme *ano*, možná to chce zmíněnou otázku přece jen ještě doplnit: Kdo je vlastně ono *já* tohoto Ježíšova výroku? Neříká Ježíš na jiném místě evangelia „Cokoliv jste učinili tomu nejposlednějšímu z mých bratří, mě jste učinili“ (Mt 25,40)? Není tedy onou výlučnou cestou k Bohu, kterou nesmíme obejít, Ježíš v těch *nejpotřebnějších kolem nás*? Šířavá otázka, když navíc zjevně až za horizontem dějin poznáme plnou pravdu a uvidíme, kde jsme se opravdu setkali s Ježíšem a kde jsme ho minuli. Tady zajisté nejde o nahodání naší víry a přesvědčení, že cesta, na kterou jsme se vydali, je ta *správná*. Ba naopak, je ovšem zřejmě třeba se na tuto cestu vždy dívat z různých perspektiv. Tak, aby byla přesvědčivá nejen pro nás, ale i pro ty, kteří nás na naší životní pouti doprovázejí. Protože jde i o jejich věčný život.

PŘÍŠTÍ NEDĚLI (Jan 14,15-21) Budu prosit Otce, a dá vám jiného Pomocníka.

SLOVO SVATÉHO OTCE FRANTIŠKA

Výchova se (totiž) stává životní moudrostí, je-li schopna vydobýt z člověka to nejlepší v kontaktu s Tím, který jej přesahuje, a s tím, co jej obklopuje, a zformovat identitu, která nebude zhroucená do sebe. Moudrost hledá druhého, překonává pokušení rigidnosti a uzavřenosti, je otevřená a v pohybu, pokorná a současně zkoumavá, dovede vyhodnotit minulost, kterou uvádí do dialogu s přítomností, aniž by se zřekla odpovídající hermeneutiky (filozofická nauka o metodách správného chápání a výkladu náboženských textů, pozn. red.). Tato moudrost připravuje budoucnost, která netíhne k nadvládě, ale zaměřuje se na druhého jako na doplňující součást sebe sama; neúnavně se v přítomnosti snaží objevovat příležitosti k setkání a sdílení; z minulosti se dovede naučit, že ze zla plyne pouze zlo a z násilí pouze násilí, které uvěznjuje v jakési spirále. Tato moudrost, odmítající žádost po nadvládě, klade do středu důstojnost člověka, jenž je v Božích očích drahocenný, a etiku, hodnou člověka, odmítá strach před druhým a obavy před poznáním dosahovaným pomocí prostředků, jimiž nás obdařil Bůh.

(Promluva papeže na Mezinárodní mírové konferenci, Káhira - Egypt, 28.4.2017; dle Radia Vaticana)

SVÁTKY V TÝDNU 14.5. – 21.5.2017

- Neděle 14.5. Bonifác / Svátek sv. Matěje, apoštola (5. neděle velikonoční)
- Pondělí 15.5. Žofie / sv. Žofie
- Úterý 16.5. Přemysl / Svátek sv. Jana Nepomuckého, hlavního patrona Čech
- Středa 17.5. Aneta / sv. Paschal Baylon
- Čtvrtek 18.5. Nataša / sv. Jan I.
- Pátek 19.5. Ivo / sv. Petr Celestýn
- Sobota 20.5. Zbyšek / sv. Klement M. Hofbauer, sv. Bernardin Sienský
- Neděle 21.5. Monika / sv. Ondřej Bobola (6. neděle velikonoční)

Když vidíme v kalendáři 16.5. sv. Ondřeje Bobolu, mohl by se někdo ptát: Co je to za zapomenutého českého svěťce? Zde je odpověď. Ondřej se narodil roku 1592 v Polsku jako potomek českých rytířů Bobolů. Vstoupil k jezuitům a studoval ve Vilně na Litvě, kde zahájil i své kněžské působení. Při třech morových epidemiích (1625, 1630 a 1633) navštěvoval se spolubratry nemocné, za kterými se druzí báli přijít. On to sice přežil, ale jeho 8 spolubratrů zemřelo. Působil pak celý život v Bělorusku a na Ukrajině, na pomyslné hranici mezi katolictvím a pravoslavím. Tato hranice byla zároveň hranicí mezi polskou a ruskou nadvládou, na které docházelo k pravidelným bojům. Ondřej ale bojoval slovem a ne za světské vládců. Jeho hlásání evangelia bylo velmi úspěšné, což se projevovalo tím, že spousta pravoslavných věřících přestupovala ke katolické víře. Tito tzv. uniaté pak byli v době „rusko-pravoslavné“ nadvlády horlivě pronásledováni. Nástrojem tohoto pronásledování byli často Kozáci, kteří nakonec dopadli i Ondřeje, kterému přezdívali „dušechvat“. Poté byl podroben krutému mučení, díky kterému je nazýván nejstatečnějším a nejkrvavějším svědkem rozděleného křesťanství (<http://catholica.cz/index.php?id=2385>). Dramatický osud se pak nevyhnul ani jeho pozůstatkům. Nejdříve byly uloženy v místě skonu v Janově, později u jezuitů v Pińsku a od r.1808 ve skleněné rakvi v Polocku (vše na běloruském území). V r.1853 byl Ondřej blahorečen. R.1922 jeho tělo zabavili vojáci Rudé armády pro přírodovědecké muzeum v Moskvě. V r.1924 jeho pozůstatky přivezli do Říma dva člené papežské komise pro pomoc hladovějícím v Rusku. Po svatořečení r.1938 se jeho tělo vrátilo domů do Polska. Poslední drama tělo zažívalo za varšavského povstání, kdy bylo z obavy před zneuctěním přenášeno podzemními kanály. Nyní je pohřben v novém kostele ve Varšavě. Po přečtení Ondřejova životopisu možná lépe pochopíme přání: „Lehké odpočinutí ..“

AKTUALITY Z FARNOSTI

V květnu probíhají u sv. Mořice májové pobožnosti, můžete se jich zúčastnit vždy po mši sv. ranní. V Út 16.5., na svátek sv. Jana Nepomuckého, bude v naší farnosti od 9 do 16 hodin probíhat adorace Nejsvětější svátosti oltární – přihlaste se prosím v sakristii na půlhodinovou osobní modlitbu, zvláště členové Eucharistické hodiny. Májová pobožnost tento den nebude! V Ne 4.6., na slavnost Soslání Ducha svatého, bude v našem kostele mše svatá v 10:30 vysílána v televizním přenosu za doprovodu pěveckého sboru AMOC. Mši svatou v 9:00 hodin pak doprovodí náš chrámový sbor Chorus Mauritiensis.

AKTUALITY OBECNÉ

V souvislosti s 75. výročím vypálení Lidic proběhne pouť do Říma, kde bude mimo jiné při generální audienci 31.5.2017 papeži Františkovi představen obraz tzv. Lidická Madona autora Zdirada Čecha. Svatý otec toto umělecké dílo požehná, a následně bude trvale umístěno v lateránské bazilice sv. Marcelina a Petra, která je titulárním chrámem arcibiskupa pražského, kardinála Dominika Duky OP.

KOUTEK AFORISMŮ

Pro křesťana je nebezpečný nikoli neúspěch, nýbrž úspěch. Neúspěch totiž můžeme pověsit na kříž, zatímco úspěchy rádi věšíme na sebe.

Chcete dostávat Svatomořický zpravodaj v elektronické podobě na Vaši emailovou adresu? Stačí napsat email s předmětem SZ-přihlásit na svatomoricky.zpravodaj@seznam.cz. Pro odhlášení pak pošlete zprávu s předmětem SZ-odhlásit. Farnost Svatého Mořice Olomouc